LUTAD MOT KLIPPAN - KAPITEL 6

Spara som PDF

Lyssna till bokens Kapitel 6 via spelaren nedan (talsyntes):

När du lyssnat klart går du vidare till Kapitel 7 -→

(Klicka på denna länk för att lyssna om du inte ser en spelare ovan eller högerklicka för att ladda hem mp3-filen till din dator)

demoner i sig?

"Han avväpnade härskarna och makterna och utsatte dem för allas förakt, när han triumferade över dem genom Kristus." (Kol 2:15)

När jag upptäckte och förstod sanningen i att kristna inte kan ha demoner i sig, så uppmuntrade det mig rejält. Ondskan är av Jesus så mäktigt besegrad på korset. Jag har aldrig oroat mig för att ha inneboende demoner efter avhoppet, men när jag var med i Arken så fick jag en period för mig att jag borde be befrielseböner för mig själv. Jag stod i mitt kök i lägenheten i Stockholm och bad för de andemakter jag trodde jag hade, att komma ut i Jesu namn. Vi hade besök av en befrielsepredikant från Kanada varje år i församlingen. Han påstod att han själv varit väldigt bunden av olika sorters andar och befrielsen hade tagit lång, lång tid att genomföra, med mycket kamp och många andliga manifestationer. Han liknade bundenheten vid ett tjockt rep, sammanvävt med många trådar. Man kan bara "skära loss" en tråd i taget med bön när andarna var så många och samlade

tillsammans i en familj, menade han.

I Bibeln så blev människor fria omedelbart när Jesus befallde demoner att lämna dem, det kan man läsa i evangelierna, till exempel berättelsen om mannen som hade legionen i sig. Han var besatt av tusentals onda andar och när Jesus befriade honom blev han fullständigt fri och klar i sinnet (Mark 5:1–20). När Jesus sedan dog på korset så är det verket på Golgata kors som befriar oss när vi tror på evangeliet och blir Guds barn. Frälsningen innehåller hela paketet: förlåtelse för synden, att bli frälst och pånyttfödd, befrielse från mörkret, och sist men inte minst en ovärderlig inträdesbiljett till det eviga livet. En ond ande kan komma tillbaka till en människa som inte är fylld av Guds heliga Ande (det vill säga frälst), för jag förnekar inte demoners existens. Bibeln är tydlig med att de finns.

”När den orena anden lämnar en människa vandrar den genom vattenlösa trakter och letar efter en plats att vila på men hittar ingen. Då säger den: Jag vänder tillbaka till mitt hus som jag lämnade. När den så kommer och finner det ledigt och städat och snyggt, går den bort och hämtar sju andar till som är värre än den själv, och de följer med in och slår sig ner där. För den människan blir slutet värre än början. Så skall det också gå för detta onda släkte. " (Matt 12:43–45)

En kristens tempel är däremot upptaget för att Guds Ande bor där. Vi kan vara trygga och behöver inte oroa oss för att någon andemakt ska våldgästa oss och bli hyresgäst i våra kroppar. Vi är friköpta och priset är betalt:

"Men ni är ett utvalt släkte, kungaroch präster, ett heligtfolk, Guds eget folksom skall förkunna hans storverk. Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk. Ni som förut inte fann barmhärtighet har nu funnit barmhärtighet." (1 Petr 2:9–10)

Men djävulen vill inte att vi ska förstå korsets oerhört kraftfulla seger, och han vill förblinda oss att tro att vi måste driva ut demoner ur oss själva eller att någon ska göra det åt oss som på bibelskolan där jag gick. När Jesus dog på korset var det en gärning som resulterade i idel ljus för oss (Jak 1:17). Men djävulen vill istället att vi ska fokusera på mörkrets gärningar, och han och hans demoner drar sig inte för att iscensätta en show med andliga manifestationer om vi börjar skrika på andemakter att komma upp och ut i Jesu namn.

Men Bibeln är tydlig:

"Om sonen befriar er blir ni verkligen fria." (Joh 8:36)

Det här är fantastiska och underbara sanningar! Det ärar inte Gud att tro att en kristen kan ha demoner i sig. Jag tror faktiskt att det förolämpar Gud.

"**Det är fullbordat**" var Jesu sista ord innan han dog på korset (Joh 19:30). Tänk dig att du skulle få en jättefin bil av Gud i present. Men när du sätter dig i den och ska köra iväg så startar den inte. Du måste ta den till en verkstad och se vad som är fel. Gud ger inte dåliga presenter, så den presenten var inte från honom. Bibeln talar om en köpman som hittar en mycket dyrbar pärla (Matt 13:45–46). Verket på korset är en sådan unik pärla som alla människor behöver finna och den pärlan läggs vid frälsningsögonblicket i våra hjärtan och lyser där upp hela vår kropp. Men säger du, kan inte demoner finnas i vårt kött eller i någon del av vår själ?

I Trosrörelsen så delar man upp människan i tre delar, ande, kropp och själ, men vi är inte uppdelade på det sättet för människan är en helhet. Man lär ut att människans ande är perfekt och det är i anden vi blir pånyttfödda och frälsta, men det stämmer inte med Bibeln. Vi blir frälsta helt och fullt som människor, eftersom vår kropp är den helige Andes tempel och boningsplats.

"Förstår ni inte att ni är Guds tempel och att Guds ande bor i er? Om någon förstör Guds tempel skall Gud förgöra honom. Ty Guds tempel är heligt, och ni är det templet." (1 Kor 3:16–17)

Vad är andlig kamp?

Men vad är "andlig kamp" då? Jag själv har fått uppleva detta och det är en obehaglig osynlig verklighet. Det var som att jag fick en liknelse av Gud: Du befinner dig i ett tryggt ljust och ombonat hus men utanför piskar regnet och det blåser, blixtrar, dundrar och stormar och mullrar på himlen. Dessutom är det beckmörkt ute och det till råga på allt så börjar det hagla. Du känner dig orolig och illa till mods över ovädret, mörkret och hagelbollarna som slår hårt mot rutan som om de skulle krossa den och komma in i köket där du sitter. Men ditt hus är byggt på klippan Jesus och kampen sker *utanför dig*, inte inne i huset. Den som bor i dig är större än den som är i världen, så var stilla. Var bara stilla. Ja, jag vet att det inte är så lätt när ångesten rasar och du är spänd i varenda muskel i hela kroppen. Men stressa upp dig är det sista du ska göra nu. Var stilla, var stilla, var stilla.

"**Var stilla och besinna att jag är Gud**" (Ps 46:11)

Det är han som har kontrollen och han kommer att gripa in. Börja inte skrika på andemakter, men ta hand om dig själv och rusa inte "utomhus" i rusket, regnet

och stormen. Nu var detta bara en bild från min fantasi som jag använde, men du kanske ändå förstår poängen? Ju mer stilla du är, desto bättre är det. Jag menar inte att du behöver vara passiv, men inta ett förhållningssätt av att vara lugn och ha tålamod. Andlig kamp brukar vara övergående. De gånger jag upplevt det var när jag var uppe i en allvarlig psykos. Ibland kan andlig kamp förvärra sjukdom, åtminstone kan det känslomässigt upplevas så. Men under rubriken nedan kommer jag också gå in på mer om psykisk ohälsa och demoner. Andlig kamp för mig kan jag beskriva som en obehaglig, påtaglig vånda som härjar, och det kände jag nästan jämt under min tid i Trosrörelsen. Bara när jag grät och "mötte" Guds kärlek (om det var Guds kärlek eller inte får jag kanske aldrig svaret på) så kände jag lindring. Stillhet, förtröstan och frid var inte min erfarenhet under den här tiden. Den andliga kampen kan också vara mot vårt eget kött. Vi vill ju gärna gå vår egen väg och litar på vår egen kraft och förmåga, framför att förtrösta på Herren och att lämna våra tankar känslor, beslut och prövningar i hans goda omsorgsfulla händer där de bäst tas om hand.

Hur befrielsetjänst kan leda till andliga övergrepp

Djävulen kan fresta och störa oss i vår vandring med Gud, men han kan aldrig någonsin bo på insidan av oss. En annan aspekt angående befrielseböner är när man ber för människor som är psykiskt sjuka och skriker att demoner ska lämna. Det kan många gånger resultera i andliga övergrepp och göra mer skada än vad det gör nytta. Jag tror att mycket av det den karismatiska rörelsen kallar för mörker och att ha demoner i sig, egentligen kan vara psykisk ohälsa. En kristen person som har någon psykisk diagnos, kan få mycket fruktan och oro över att höra att den eventuellt har en eller flera demoner. Jag tror verkligen det kan förstärka den psykiska ohälsan att behöva gå omkring med den ovissheten, istället för att kunna känna sig trygg i barnaskapet hos Gud. I mitt gamla sammanhang tog ledare och lärare sig friheten att komma fram och befalla demoner att lämna. Jag kan bara tänka mig och vet av egen erfarenhet vilken skada det kan göra, och jag tror det bedrövar Guds hjärta oerhört mycket.

Dessa så kallade lärare och befrielsepredikanter kommer en dag att få stå till svars för sina andliga övergrepp om de inte omvänder sig innan och verkligen på djupet ber om förlåtelse. En kristen människa som är psykiskt skör och instabil behöver inte "befrielse" från onda andar. Den personen behöver få en tillit till Jesus och Guds ord och få möta vänlighet, uppmuntran, kärlek och trygghet från kristna lärare och ledare. Gud är vår pappa och det enda vi egentligen behöver göra är att springa till honom om djävulen bråkar med oss och säga: "Du, Pappa, jag tycker det är kämpigt nu. Kan det vara fienden som bråkar med mig?" Gud ser

om det är fallet och han vet bäst hur striden ska tas. Vi slipper att skrika oss hesa och bli fysiskt och själsligt utmattade, något som ofta är fallet för dem som sysslar med befrielsetjänst.

"Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett milt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt." (Matt 11:28–30)

"Så sade Herren Gud, Israels Helige: Vänd om och var stilla, då kan ni räddas, genom lugn och tillit vinner ni styrka." (Jes 30:15)

Striden om sanningen

Han som bor i oss är större än den som är i världen (1 Joh 4:4–6). Människor som inte är frälsta kan vara hur fina, vänliga, empatiska och gulliga som helst, men snällhet kommer inte att ta dem till himlen, det behöver jag ibland påminna mig. De tillhör ett annat rike. Vi har blivit tagna ut ur mörkrets välde och vi är räddade. Synden är en realitet som vi behöver stå emot för att kunna vandra i anden och leva osjälviska liv i utgivande kärlek till våra trossyskon och medmänniskor. Hur gör man det? Jag tror att man kan öva sig i att följa den helige Ande och välja att reagera på olika situationer som han vill att vi ska göra. Kanske är det lättare när vi vet att vi inte har demoner på insidan. För många kristna tror jag det kan inge fruktan och vara en källa till osäkerhet och oro om vi tror att vi behöver få andemakter utkastade från oss.

Vägen jag tror Gud visar på är sanningens väg:

"Ty Gud har utsett er att vara de första som skall räddas genom att ni helgas i er ande och tror på sanningen." (2 Thess 2:13–15)

Genom bön, bibelläsning och i gemenskap med andra troende kan vi helgas alltmer. Detta ämne helgelse kanske det inte talas så mycket om i dagens församlingar, men jag anar att det är alternativet till demonutdrivning. Det handlar om syndiga beteenden i köttet och köttet kan vi inte kasta ut, det behöver övervinnas genom att ta emot hjälpen som Hjälparen vill ge oss. Tänk om det var så lätt som att man bara behöver kasta ut en demon!

Köttet och inte demoner

"Nej, säger jag, låt er ande leda er, så ger ni aldrig efter för köttets begär. Köttet är fiende till anden och anden till köttet. De två ligger i

strid så att ni inte kan göra det ni vill. Men om anden får styra er står ni inte längre under lagen. Vad köttet ger är lätt att se: otukt, orenhet, liderlighet, avguderi, trolldom, fiendskap, strider, ofördragsamhet, vrede, intriger, splittringar, kätterier, maktkamp, dryckenskap, utsvävningar och annat av samma slag. Än en gång varnar jag er: de som gör sig skyldiga till sådant skall inte få del i Guds rike. Men andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning. Mot sådant vänder sig inte lagen. De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med alla dess lidelser och begär. " (Gal 5:16–25)

I många karismatiska församlingar talar man om att det finns en andemakt för olika beteenden, till exempel: ”en ande av fruktan, en ande av alkoholberoende, en ande av otukt, en ande av vrede", ja andemakter för varje synd som man då tror att man måste kasta ut, men för att Jesus besegrat både synden och andemakterna på korset så är det köttet som är det egentliga problemet som övervinns genom helgelse. Det är sanningen om vem Jesus är och djupet i vad han gjorde för oss på korset som är själva striden. Striden handlar inte om att vi har demoner på insidan men djävulen vill distrahera oss så att vi glider bort från Jesus. Striden handlar om sanningen!

"Om ni förblir i mitt ord är ni verkligen mina lärjungar. Ni skall lära känna sanningen, och sanningen skall göra er fria" (Joh 8:31–32)

När jag har hållit på med det här kapitlet har det varit påsk 2023 och jag bestämde mig för att fasta tio dagar från alla sötsaker och från godis, dels för att försöka komma ifrån min svaghet för socker men också som en andlig fasta för att dyka djupare i Guds ord, till exempel angående ämnet demoner och befrielse. Jag skäms att behöva erkänna att jag avbröt fastan efter sju dagar när suget efter socker oväntat kom och knackade på. Ändå var Gud så god och välsignade mig. Jag förstod tydligare och klarare vad Jesus har gjort på korset och vilken oerhörd seger det var och är, och jag kunde uppleva och förstå mer av Guds kärlek till oss och den frihet som finns i att vi som kristna inte behöver fajtas med demoner.

Jag tror att vi har så lätt för att "förminska" Gud och klä på honom våra mänskliga attribut genom alla gärningar vi tror att vi måste göra, till exempel kurser i hur man befriar från demoner genom "tio olika steg.” Sen alla dessa orsaker till varför demonerna inte kommer ut och kommer tillbaka igen. Personer kommer fram för förbön om och om igen för att demonerna "kommit tillbaka" och de får höra att de har synd i sina liv. De går hem och gör om samma synd och är livrädda för demonerna och kommer igen fram för förbön. Andra tror att demonerna inte

lämnar dem och de kanske får höra att de måste be mer, tro mer, bekänna alla sina synder eller förlåta någon särskild person. Stämmer det med Bibeln? Ja, vi ska förlåta människor, det är sant, men vad det handlar om är att kristna inte kan ha demoner för det var ofrälsta människor som Jesus befriade här på jorden. När det blir fokus på demonerna och att de ska drivas ut, kommer Jesus och den seger han vann för oss på korset i skymundan. Då förstår vi inte hur fullbordat det faktiskt är!

"På den dagen skall många säga till mig: ´Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn? Då skall jag säga dem som det är: ´Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni ondskans hantlangare! ” (Matt 7:21–23)

Ett eftertraktat korn

"Simon, Simon. Satan har begärt att få sålla er som vete. Men jag har bett för dig, att din tro inte ska slut. Och när du en gång har omvänt dig, styrk då dina bröder." (Luk 22:31–33)

Som det minsta lilla frö man kan tänka sig är tron, placerat i det allra innersta i våra hjärtan. Där vilar detta lilla frö som ett guldkorn som vill rota sig och få växa, breda ut sig till ett himmelskt vackert landskap i och utanför våra liv. Några var fröna som hamnade på stenig mark eller som åts upp av korparna på vägen. Några hamnade bland tistlarna och det som växte upp förkvävdes och fick inte bestående liv. Men fröet i ditt hjärta rycks inte upp så lätt. I det innersta hjärterummet som är vår inre människa, där kan trons frön börja växa och gro. Herren vattnar på det med sitt Ord och sin Ande. Detta frö är som en guldklimp, mer dyrbart än världens alla källor av silver och guld och allt annat som kan se så attraktivt ut för en människa. Detta frö har ett evighetsvärde i sig och är ovärderligt och det gör det mycket eftertraktat för den fiende som finns och går omkring som ett rytande lejon och söker efter vem han skall uppsluka (Petr 1:5:8–11). Han vill brutalt slita upp detta frö som hamnat i ditt hjärtas jord, för han vet att om han lyckas med det så blir du svag, utarmad, förtvivlad och tömd och utan något hopp och någon vision för ditt liv. Han vill stjäla, slakta och förgöra. Ja, jag tror att det är vår tro han är ute efter. Men liksom Jesus bad för Petrus att hans tro inte skulle gå om intet, så kan det vara för dig och mig. Fröna kan vara hotade intill bristningsgränsen och vi kanske svajar och stapplar, kryper och skakar.

Jag tror att något av det värdefullaste vi som troende har är vår tro. Inte som något att pumpa upp och prestera fram, men som ett litet frö som slår rot i våra

hjärtan och förnyar våra sinnen som Bibeln säger. Där kan det lilla senapskornet växa och förmeras och bli ett stort träd där fåglarna bygger bo bland grenarna (Luk 13:19). Alla har fått ett mått av tro. När jag inte hade varit frälst så länge så levde jag i att man alltid trodde Gud om bönesvar och att man självklart hade tro för *allting*. Tills jag hörde en kvinna säga: "*Det* ska vi ha tro för" om ett specifikt böneämne. Då förstod jag att bönesvar kanske inte är självklart precis varenda gång. Att det finns gånger då Gud säger nej, ibland för vårt eget bästa, för att han har hela perspektivet och ser hela utgången. Det är inte fel att ha lite tro, men inte heller att tron är stor. Jag tror att tron är som en skatt i vårt innersta. Liten men med gränslös potential därför att GUD är STOR och vi kan ha tillit till honom. Tron är ett eftertraktat korn som vår fiende djävulen vill komma åt. Kampen handlar därför inte främst om att slänga ut demoner. Striden handlar om sanningen och om att fortsätta att vandra i tro.

Under hans vingar

Målning av Anna-Karin

Under Herrens vingar friheten finns

Genom lugn och förtröstan tilliten vinns

När fienden vill dig skuldbelägga och klandra

Kan du på sanningens väg vandra

Jesus har gått de vägar du har gått

Det du förstår, har han i begynnelsen förstått

Han är vägen, sanningen och livet

Befrielse genom korset är givet

Din kropp är den helige Andes bo

Du behöver begrunda det och tro

Om fienden skymmer sikten av hans tron

Vill han åter svepa vingarna omkring dig och ge ron

Guds Ande bor i dig och ingen annan makt

Om du läser noga, det är vad Guds ord sagt

Mörkrets rike övervanns av hans kärleks ljus

Din kropp är den helige Andes hus

Under hans vingar finns trygghet vid hans fötter

Som ska skydda dig i stormarna och ge dig djupa rötter

Och om du skulle vackla på vägen och trilla i ett dike

Ta åter Herdens hand för du tillhör ljusets rike

Till Kapitel 7 -→

←- Till Kapitel 5

←- Till Förstasidan